

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 5259/2546

พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุดโจทก์ นาง ทองมา พลแสนผู้ร้อง นาย อำนาจ สุตทะสิน กับพวกจำเลย
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 134, พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 160
ทวิ, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 33, ป.วิ.พ. มาตรา 23, ป.วิ.อ. มาตรา 15, ป.วิ.อ. มาตรา 195, ป.วิ.อ. มาตรา
216

ย่อ / หลักกฎหมาย

ศาลชั้นต้นอ่านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์เมื่อวันที่ 22 เมษายน 2545

คำพิพากษา

โจทก์ยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลาฎีกาเมื่อวันที่ 28 พฤษภาคม 2545 และวันที่ 5 มิถุนายน 2545
คำร้องทั้งสองฉบับยื่นต่อศาลเมื่อสิ้นระยะเวลาฎีกาแล้ว ศาลจะมีคำสั่งอนุญาตให้ขยายระยะเวลา
ได้เฉพาะเมื่อมีเหตุสุดวิสัย คำร้องฉบับวันที่ 28 พฤษภาคม 2545 โจทก์อ้างว่า โจทก์มอบให้นิติกร
เป็นผู้ยื่นคำร้องในวันที่ 22 พฤษภาคม 2545 แต่นิติกรป่วยจึงไม่สามารถยื่นคำร้องได้ อีกทั้งคดีมี
ข้อเท็จจริงที่ยุ่งยากซับซ้อนและต้องเสนอให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาตามลำดับ แต่คดีมีข้อเท็จจริง
ยุ่งยากหรือไม่ และโจทก์ต้องเสนอให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาตามลำดับชั้นหรือไม่ ไม่ใช่เหตุสุดวิสัย
ที่ทำให้โจทก์ไม่อาจยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลาฎีกาภายในกำหนดระยะเวลาฎีกาได้ ส่วนการที่
นิติกรป่วยนั้น หากจะเป็นจริง โจทก์ก็เป็นผู้มีหน้าที่ต้องยื่นคำร้องต่อศาลและสามารถกระทำได้
ภายในกำหนดระยะเวลาฎีกา จึงไม่ใช่เหตุสุดวิสัยเช่นกัน การที่ศาลชั้นต้นมีคำสั่งอนุญาตให้โจทก์
ขยายเวลาฎีกาถึงวันที่ 6 มิถุนายน 2545 ตามคำร้องของโจทก์ฉบับวันที่ 28 พฤษภาคม 2545
จึงไม่ชอบ และมีผลให้การที่ศาลชั้นต้นมีคำสั่งอนุญาตให้โจทก์ขยายเวลาฎีกานับแต่วันที่ 6
มิถุนายน 2545 ถึงวันที่ 17 มิถุนายน 2545 ตามคำร้องของโจทก์ฉบับวันที่ 5 มิถุนายน 2545 ไม่
ชอบไปด้วย โจทก์ไม่มีสิทธิยื่นฎีกาเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งเดือนนับแต่วันอ่านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์
คดีสืบเนื่องมาจากโจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยทั้งสามในความผิดฐานร่วมกับพวกแข่ง
รถจักรยานยนต์ในทางโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงาน ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยทั้งสาม
มีความผิดตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 134, 160 ทวิ
ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83, 33 ลงโทษจำเลยทั้งสามและสั่งริบรถจักรยานยนต์ของกลาง 3
คันผู้ร้องยื่นคำร้องว่า ผู้ร้องเป็นเจ้าของรถจักรยานยนต์ของกลางคันหมายเลขทะเบียน ธยท กท
616 ซึ่งจำเลยที่ 2 ยืมไปใช้โดยผู้ร้องมิได้รู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำความผิด ขอให้คืน
รถจักรยานยนต์คันดังกล่าวแก่ผู้ร้องโจทก์ยื่นคำคัดค้านว่า ผู้ร้องไม่ใช่เจ้าของรถจักรยานยนต์
ของกลางและมีส่วนรู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำความผิดของจำเลยที่ 2 ขอให้ยกคำร้อง
ศาลชั้นต้นได้สวนแล้วมีคำสั่งยกคำร้องผู้ร้องอุทธรณ์ศาลอุทธรณ์พิพากษากลับ ให้คืน
รถจักรยานยนต์คันหมายเลขทะเบียน ธยท กท616 ของกลางให้แก่ผู้ร้องโจทก์ฎีกาศาลฎีกาวินิจฉัย
ว่า "ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ศาลชั้นต้นอ่านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ให้โจทก์ฟังเมื่อวันที่ 22 เมษายน
2545 ต่อมาเมื่อวันที่ 23 พฤษภาคม 2545 โจทก์ยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลาฎีกา 30 วัน นับแต่
วันที่ 22 พฤษภาคม 2545 โดยอ้างเหตุว่าพนักงานอัยการศาลสูงประสงค์จะฎีกาแต่ยังไม่ได้รับ
คำพิพากษา คำให้การพยานและสรรพเอกสารต่าง ๆ ประกอบกับต้องเสนอผู้บังคับบัญชาตาม

ลำดับชั้น จึงไม่อาจยื่นฎีกาได้ทันภายในระยะเวลาที่กำหนด ศาลชั้นต้นสั่งว่า โจทก์ยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลาฎีกาพ้นกำหนดที่จะฎีกาได้ ซึ่งตามคำร้องของโจทก์นั้นกรณีไม่ใช่เหตุสุดวิสัยที่จะขยายระยะเวลาฎีกาให้ได้ จึงให้ยกคำร้องวันที่ 28 พฤษภาคม 2545 โจทก์ยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลาฎีกาว่า เนื่องจากในวันที่ 22 พฤษภาคม 2545 ซึ่งเป็นวันครบระยะเวลาฎีกา โจทก์ได้ขอขยายระยะเวลาฎีกาโดยมอบให้นิติกรเป็นผู้ขอขยายในวันที่ 22 พฤษภาคม 2545 แต่ในวันดังกล่าวนิติกรป่วยจึงไม่สามารถยื่นได้ทันภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดอีกทั้งคดีนี้มีข้อเท็จจริงที่ย่งยากซับซ้อนประกอบกับจะต้องเสนอให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาตามลำดับชั้น จึงขอขยายระยะเวลาฎีกาออกไปอีก 15 วัน นับแต่วันครบกำหนด ศาลชั้นต้นสั่งว่า พิเคราะห์แล้ว เห็นว่า กรณีมีเหตุสุดวิสัย จึงอนุญาตให้โจทก์ขยายระยะเวลาฎีกาถึงวันที่ 6 มิถุนายน 2545 ครั้นวันที่ 5 มิถุนายน 2545 โจทก์ยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลาฎีกาอีก 30 วัน นับแต่วันที่ 6 มิถุนายน 2545 โดยอ้างเหตุว่า พนักงานอัยการสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีศาลสูงประสงค์จะอุทธรณ์ (น่าจะหมายถึงฎีกา) และขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาของผู้บังคับบัญชา แต่พนักงานอัยการศาลสูงยังไม่ได้รับเอกสาร คำพิพากษาคดีนี้ ทำให้ไม่อาจยื่นอุทธรณ์ (น่าจะหมายถึงฎีกา) ได้ทันภายในเวลาที่ศาลอนุญาตศาลชั้นต้นสั่งว่า อนุญาตให้ขยายระยะเวลาฎีกาเป็นครั้งสุดท้ายถึงวันที่ 17 มิถุนายน 2545 เนื่องจากศาลอ่านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์มานานกว่า 1 เดือน แล้วการที่พนักงานอัยการศาลสูงยังไม่ได้รับคำพิพากษาคดีนี้ จึงเป็นกรณีที่โจทก์ไม่รีบดำเนินการเอง วันที่ 17 มิถุนายน 2545 โจทก์ยื่นฎีกา ศาลชั้นต้นสั่งรับฎีกาของโจทก์ เห็นว่า การขอขยายระยะเวลาฎีกาเป็นการขยายระยะเวลาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 23 ประกอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาตรา 15 จะกระทำได้อีกเมื่อมีพฤติการณ์พิเศษและศาลมีคำสั่งหรือคู่ความมีคำขอขึ้นมาก่อนสิ้นระยะเวลานั้น เว้นแต่กรณีที่มิใช่เหตุสุดวิสัย ศาลชั้นต้นอ่านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์เมื่อวันที่ 22 เมษายน 2545 โจทก์ยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลาฎีกาเมื่อวันที่ 28 พฤษภาคม 2545 และวันที่ 5 มิถุนายน 2545 คำร้องทั้งสองฉบับยื่นต่อศาลเมื่อสิ้นระยะเวลาฎีกาแล้ว ศาลจะมีคำสั่งอนุญาตให้ขยายระยะเวลาได้เฉพาะเมื่อมีเหตุสุดวิสัย คำร้องฉบับวันที่ 28 พฤษภาคม 2545 โจทก์อ้างว่า โจทก์มอบให้นิติกรเป็นผู้ยื่นคำร้องในวันที่ 22 พฤษภาคม 2545 แต่นิติกรป่วยจึงไม่สามารถยื่นคำร้องได้ อีกทั้งคดีมีข้อเท็จจริงที่ย่งยากซับซ้อนและต้องเสนอให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาตามลำดับ เห็นว่าคดีมีข้อเท็จจริงย่งยากหรือไม่ และโจทก์ต้องเสนอให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาตามลำดับชั้นหรือไม่ ไม่ใช่เหตุสุดวิสัยที่ทำให้โจทก์ไม่อาจยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลาฎีกาภายในกำหนดระยะเวลาฎีกาได้ ส่วนการที่นิติกรป่วยนั้น หากจะเป็นจริง โจทก์ก็เป็นผู้มีหน้าที่ต้องยื่นคำร้องต่อศาลและสามารถกระทำได้ภายในกำหนดระยะเวลาฎีกา จึงไม่ใช่เหตุสุดวิสัยเช่นกัน คำร้องขอขยายระยะเวลาฎีกาของโจทก์จึงไม่ต้องด้วยบทบัญญัติดังกล่าวข้างต้น การที่ศาลชั้นต้นมีคำสั่งอนุญาตให้โจทก์ขยายระยะเวลาฎีกาถึงวันที่ 6 มิถุนายน 2545ตามคำร้องของโจทก์ฉบับวันที่ 28 พฤษภาคม 2545 จึงไม่ชอบ และมีผลให้การที่ศาลชั้นต้นมีคำสั่งอนุญาตให้โจทก์ขยายระยะเวลาฎีกานับแต่วันที่ 6 มิถุนายน 2545 ถึงวันที่ 17 มิถุนายน 2545 ตามคำร้องของโจทก์ฉบับวันที่ 5 มิถุนายน 2545 ไม่ชอบไปด้วย โจทก์ไม่มีสิทธิยื่นฎีกาเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งเดือนนับแต่วันอ่านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ปัญหานี้แม้จะไม่มีคู่ความฝ่ายใดฎีกา แต่เป็นข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยศาลฎีกามีอำนาจหยิบยกขึ้นวินิจฉัยได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาตรา 195 วรรคสอง, 225 ดังนั้น การที่โจทก์ยื่นฎีกาเมื่อวันที่ 17 มิถุนายน 2545 ซึ่งล่วงเลยกำหนดยื่นฎีกาดังกล่าวแล้ว จึงไม่ชอบด้วย

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 216 วรรคหนึ่ง ที่ศาลชั้นต้นสั่งรับฎีกามานั้นไม่ชอบ ศาลฎีกาจึงไม่รับวินิจฉัยให้"พิพากษายกคำสั่งศาลชั้นต้นที่อนุญาตให้ขยายระยะเวลายื่นฎีกาแก่โจทก์ และยกฎีกาของโจทก์

องค์คณะ

ปัญญา ถนอมรอด · สุเทพ เจตนาการณ์กุล · วรรณถ ภูมิถาวร

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/5259/2546>